

عنوان مقاله:

نقد و بررسی پلورالیسم دینی نجات بخش در دیدگاه عرفانی ابن عربی و مولوی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 16، شماره 58 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

قاسم کاکایی - استاد دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه شیراز

هاجر آویش - کارشناس ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

نظریه ی پلورالیسم دینی رویکرد جدیدی در عرصه ی دین پژوهی است و با این عنوان، در زمان ابن عربی و مولوی مطرح نبوده است. باوجوداین، طرفداران پلورالیسم دینی، به ویژه جان هیک، مدعی اند که عارفان مسلمانی چون ابن عربی و مولوی نظراتی شبیه به آرای آنان ارائه داده اند و در این خصوص، به برخی از سخنان ابن دو عارف تمسک می جویند. جان هیک مدعی است که ادیان گوناگون، حتی اگر پاسخ ها و واکنش های گوناگون به واقعیت الهی باشند، همگی می توانند مایه ی رستگاری، کمال نفس یا رهایی پیروان خود شوند. با بررسی و تدقیق در آرای ابن عربی و مولوی، مشخص می گردد که نظریات ابن دو عارف مسلمان به رغم داشتن مضامین کثرت گرایانه، تفاوت اساسی با پلورالیسم دینی مورد ادعای هیک دارد، چراکه از منظر ایشان، در حقیقت، یک دین نجات بخش وجود دارد که دارای تمامی حقایق است و همه ی راه های محتمل را برای نجات بشر داراست. این دین همان اسلام است که خود را تسلیم حق بودن معرفی میکند. اما آنها عقیده دارند که دیگر ادیان نیز دارای حقایقی بوده، به اندازه ی حقیقتی که دارند معتقدان خویش را به نجات و رستگاری می رسانند. اما پیروان دیگر ادیان اگر از سنت اسلامی آگاهی یابند و به آن پایبند گردند، به درجات عالیتری از رستگاری نایل میشوند.

کلمات کلیدی:

۱- نجات، ۲- رستگاری، ۳- پلورالیسم دینی، ۴- جان هیک، ۵- ابن عربی، ۶- مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558110>

